

حواس مان به راه‌زنان باشد!

باید درنگ‌های مان هم در حرکت باشند، چون همین درنگ‌ها هستند که گاهی مانع حرکت و رشد ما می‌شوند. این‌ها در اصل، شک و تردید هستند، نه درنگ در حرکت! شهید آوینی برای مان گفت: «خوف، فرزند شک است و شک، زاییده شرک و این هر سه، خوف و شک و شرک، راه‌زنان طریق حق‌اند... که اگر با مرگ انس‌گیری، خوف، راه‌تورا خواهد زد و امام را در صحرای بلا رها خواهی کرد.» یعنی قدم اول، اطمینان به خدا و امید به رحمت و نگاه اوست که بندگان مخلص از درگاهش ناامید نمی‌شوند، حتی در سخت‌ترین شرایط.

و چه تفسیری بهتر از شهدا؟ شهید همت می‌گفت: «اگر مؤمن یک لحظه احساس کند که ناامید است، آن لحظه، لحظه کفر و شرک انسان است؛ چرا که همه وجود ما، همه توان ما و همه هستی ما به دست خداست و همیشه بایستی امیدوار و مطمئن بوده و توکل به خدا داشته باشیم.»

مبادا که این درنگ‌ها مانع حرکت مان شود. درنگ بس است، بسم الله...

